

Buzási Gábor

(ELTE BTK, Ókortudományi Intézet, Assziriológiai és Hebraisztikai Tanszék, adjunktus):

Julianus — egy Apostata megtérése

Julianus császár – az első keresztény uralkodó, Nagy Konstantin unokaöccse – gondos keresztény neveltetésben részesült. Húszéves korában mégis szakított az új vallással, és visszatért az antik istenek hagyományos tiszteletéhez. Tíz évvel később pedig Róma rövid életű egyeduralkodójaként nagy lendülettel fogott hozzá a régi vallások újjáélesztéséhez. Megtérését a keresztény utókor érthető módon kitérésként, *aposztáziaként* értelmezte – innen a császár mellékneve. Ő maga azonban írásai tanúsága szerint a keresztényeket látta *aposztatáknak*, az istenekbe vetett hittől elpártolóknak.

Az előadás célja annak bemutatása, miért és hogyan ment végbe ez a meg- illetve kitérés: melyek lehettek a személyes motivációi, milyen intellektuális háttér támogathatta az akkor még csak lehetséges trónörökös döntését, és melyek voltak ennek a politikai következményei. Mindehhez szükséges annak felvázolása is, hogy milyen volt az a vallás, amelyet Julianus elhagyott, és mi jellemezte azt, amelyhez csatlakozott.